

πέμπτες
στο ΚΕΑΕ
σεμινάρια
εργαστήρια
έρευνα

Μανδροκλέους 26
117 45, Νέος Κόσμος,
Αθήνα

☎ 210 364 0424
✉ info@rchumanities.gr
🌐 rchumanities.gr

13 Φεβρουαρίου 2025

🕒 18.30-20.30

Βιογραφικό ομιλήτριας

Η Δήμητρα Βασιλειάδου είναι αναπληρώτρια καθηγήτρια στο τμήμα Κοινωνικής Ανθρωπολογίας και Ιστορίας του Πανεπιστημίου Αιγαίου. Τα ερευνητικά και συγγραφικά της ενδιαφέροντα εγγράφονται στην κοινωνική και πολιτισμική ιστορία του 19ου και του 20ού αιώνα, με έμφαση στους αυτοβιογραφικούς λόγους και στην ιστορία των συναισθημάτων, του φύλου, της οικογένειας και του «ιδιωτικού», της ψυχιατρικής, του εγκλήματος, της ποινικής δικαιοσύνης, της σεξουαλικότητας και της σεξουαλικής βίας.

Δήμητρα Βασιλειάδου

Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Κοινωνικής Ιστορίας της ΝΑ Ευρώπης (19ος αιώνας), Πανεπιστήμιο Αιγαίου

«Δίκαιο, δικαιοσύνη και 'εγκλήματα κατά των ηθών' στην Ελλάδα, 1914-1970»

Συζητήτριες

Βάσω Σειρηνίδου | Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Ιστορίας του Νέου Ελληνισμού, Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας, ΕΚΠΑ

Έλενα Μαμουλάκη | Επίκουρη Καθηγήτρια Ανθρωπολογίας της Πολιτικής και της Ανάπτυξης, Τμήμα Κοινωνικής Ανθρωπολογίας, Πάντειο Πανεπιστήμιο

Συντονισμός συζήτησης

Άντα Διάλλα | Καθηγήτρια Νεότερης και Σύγχρονης Ευρωπαϊκής Ιστορίας, ΑΣΚΤ | Πρόεδρος ΔΣ ΚΕΑΕ

Περίληψη ομιλίας

Αξιοποιώντας δικαστικά πρακτικά από τη νησιωτική ύπαιθρο του Αιγαίου, θα συζητήσω άτυπες μορφές διαχείρισης διαπροσωπικών διαφορών για ορισμένα από τα εγκλήματα που στρέφονταν «ενάντια στα κοινά ήθη», μια ευρεία κατηγορία ποινικά κολάσιμων σεξουαλικών πράξεων της περιόδου (βιασμοί, αποπλανήσεις, απαγωγές, αιμομιξίες, «παράν φύσιν» ασέλγειες) και τις αλλαγές τους στο χρόνο και στο χώρο. Μολονότι σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες οι εξωνομικοί συμβιβασμοί, ιδιαίτερα για σεξουαλικές πράξεις με μεγάλη ποινική και ηθική βαρύτητα, είχαν αρχίσει να στιγματίζονται ως ενδείξεις «ανομίας» και οπισθοδρόμησης ήδη από τον 19ο αιώνα, στην Ελλάδα συνέχιζαν να αποτελούν συνήθη μέσα για την επίλυση διαπροσωπικών διαφορών μέχρι το τέλος της δεκαετίας του 1960, συχνά με τη συμβολή κρατικών αξιωματούχων. Σε συνομιλία με τις πλούσιες ιστοριογραφίες του εγκλήματος και της δικαιοσύνης και την ανθρωπολογία του δικαίου θα υποστηρίξω ότι η συνεχιζόμενη ελκυστικότητα των εξωδικαστικών συμβιβασμών για σεξουαλικά εγκλήματα συνδεόταν με ενεργές κοινωνικές και πολιτισμικές αντιλήψεις για το δίκαιο και τη δικαιοσύνη, με την νομιμοποιητική τους ιστορικότητα, κυρίως στην αγροτική ύπαιθρο, και την ικανότητά τους να συνυπάρχουν λειτουργικά (και εναλλακτικά) με τα ποινικά δικαστήρια. Το δίκαιο και η δικαιοσύνη ευθυγραμμίζονταν εδώ με λογικές διαπραγμάτευσης και συμβιβασμού, οι οποίες συχνά ενέπλεκαν άμεσα ή έμμεσα την ευρύτερη κοινότητα. Οι θύτες, τα θύματα και οι οικογένειές τους ασκούσαν κοινωνικό έλεγχο μέσω της διαπραγμάτευσης, αποκαθιστούσαν την κοινωνική τάξη και τις σχέσεις που είχαν διαρραγεί από το εκάστοτε σεξουαλικό έγκλημα, αποφεύγοντας την περαιτέρω έκθεση στη σκηνή του δικαστηρίου.

ΚΕΝΤΡΟ ΕΡΕΥΝΑΣ
για τις ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΕΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ